

Arrest

nr. 188 598 van 19 juni 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 15 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde afkomstig te zijn uit Dhagahbur, de Ethiopische nationaliteit te hebben, tot de Somalische etnie te behoren en tot de clan Ogaden te behoren.

Uw oom was een soldaat van de Somalische onafhankelijkheidsbeweging Ogaden National Liberation Front (ONLF). Uw vader steunde eveneens het ONLF, maar was geen soldaat. Uw vader werd door de lokale autoriteiten benaderd. Zij wouden hem dwingen om zijn broer te overtuigen weg te gaan bij het ONLF en zich aan te geven. Uw vader weigerde dit. Bovendien kwamen de autoriteiten er achter dat hij zelf het ONLF stiekem steunde. Uw vader werd gearresteerd en meegenomen.

Hij zat een tijd in de gevangenis opgesloten. Op 1 mei 2015 werd het lijk van uw vader op straat gegooid. De autoriteiten wouden hem als voorbeeld doen gelden voor de inwoners, dat samenwerken met het ONLF streng bestraft werd.

Diezelfde avond nog, na de begrafenis, kwam de Liyu Police bij u thuis langs. Ze beweerden dat u, aangezien uw vader lid was van het ONLF, u ook aanzien werd als een lid van ONLF. U ontkende dat u er iets mee te maken had. Ze gingen weg. 30 minuten later kwamen ze terug en brachten u naar de gevangenis. In de gevangenis werd u gedwongen om de namen te geven van alle mensen waar u en uw vader mee hadden samengewerkt. U kon geen namen geven. U werd bedreigd dat u mishandeld zou worden, maar kon hen geen namen geven.

Vanaf dat moment werd u mishandeld en gefolterd. U en de meisjes waarmee u vast zat werden 's nachts één per één meegenomen en seksueel misbruikt door agenten van de Liyu Police en militairen van het federale leger.

Na 10 dagen gevangenschap werd u voorgeleid voor een rechtbank. Daar werd u gedwongen om toe te geven dat u het ONLF had bevoorraadt. Omdat u onder dwang bekende, werd u veroordeeld tot 15 jaar celstraf. U werd teruggebracht naar de gevangenis. Diezelfde avond werd u door vier soldaten, twee van de Liyu Police en twee van het leger, meegenomen en misbruikt. De mannen verkrachtten u één voor één, en sloegen u tussendoor, waardoor u het bewustzijn verloor.

U kwam terug bij bewustzijn in het ziekenhuis, terwijl u bewaakt werd door een vrouwelijke agente. Deze belde uit medelijden naar uw neef, dat hij u snel moest komen halen omdat u anders helemaal verloren zou zijn. Ze liet u ontsnappen toen uw neef u kwam halen.

U verbleef zes dagen bij een oude vrouw aan de rand van de stad. Daarna werd u door uw neef naar Jigjiga gebracht. U kreeg te horen dat uw moeder in tussentijd gearresteerd was. U werd meegegeven aan een smokkelaar. Op 1 juni 2015 verliet u met zijn hulp het land richting Soedan. Op 5 juni 2015 stak u de grens met Libië over. U verbleef ongeveer 3 weken in Libië, waarna u per boot de oversteek naar Italië maakte. Op 2 augustus 2015 kwam u aan in België, waar u op 3 augustus 2015 asiel aanvraagde.

U legt geen documenten voor.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt op fundamentele wijze ondermijnd door het feit dat u uw beweringen op geen enkele manier kan onderbouwen.

Uw verklaringen met betrekking tot de activiteiten van uw vader voor het ONLF zijn vaag en niet coherent. Ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geeft u aan dat uw vader 'lid was van het ONLF en daarom vermoord werd' (zie Vragenlijst CGVS, 23 september 2015, 3.5). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) geeft u opnieuw aan dat uw vader lid was van het ONLF (zie gehoorverslag CGVS, 21 oktober 2016, p.8). Wanneer er wordt doorgevraagd op de activiteiten van uw vader als lid van het ONLF, verklaart u dat hij 'iemand was die hen intellectueel probeerde te steunen' (CGVS, p.12). Gezien de vaagheid van deze verklaring wordt er verder doorgevraagd wat u daar precies mee bedoelt. U verklaart vervolgens dat uw vader gewoon thuis bleef: 'hij ging nooit met hen mee naar de strijd. Ik weet niet precies wat zijn werk voor het ONLF was. Maar hij steunde ONLF' (CGVS, p.12). Wanneer er opnieuw wordt doorgevraagd naar wat zijn activiteiten precies waren, zegt u dat er in het algemeen twee manieren zijn om het ONLF te steunen: mee strijd voeren enerzijds, geld verzamelen en voor bevoorrading zorgen anderzijds. Er wordt nogmaals gevraagd wat uw vader dan precies deed voor het ONLF, waarop u zweert dat u uw vader nooit aan het werk gezien hebt: 'mensen vertrouwden elkaar niet, hij was heel voorzichtig en ik heb zelf nooit gezien wat de activiteiten van mijn vader waren' (CGVS, p.12). Gevraagd of hij dan wel activiteiten voor het ONLF had, verklaart u dat uw vader tegen de Ethiopische bezetting was, en altijd tegen jullie had gezegd dat jullie nooit mochten buigen voor de autoriteit, en dat jullie zich zoveel mogelijk moesten verzetten: 'hij was dus een tegenstander van Ethiopië'. U gaat vervolgens verder dat u 'zelf nooit bewijs hebt gezien dat hij een lid was van ONLF. Maar de reden dat hij opgepakt en vermoord is, is omdat hij beschuldigd is voor ONLF te werken' (CGVS, p.12). U hebt blijkbaar zelf geen idee of uw vader wel effectief lid was van het ONLF, wat tegenstrijdig is met uw eerdere verklaringen, waarmee u stelde dat uw vader lid was en daarom gedood werd. Zo verklaart u ten overstaan van het CGVS onder meer dat 'ze erachter kwamen dat mijn vader het ONLF ook steunt' (CGVS, p. 8). Het is overigens ook duidelijk dat er een zeer groot verschil is tussen binnenskamers kritisch zijn ten opzichte van de Ethiopische regering en effectief samen te werken met een rebellenbeweging. U kan op geen enkele manier concreet onderbouwen dat uw vader actief was voor het ONLF en u geeft uiteindelijk ook zelf aan dat u nooit activiteiten van uw vader heeft gezien, en niet weet of hij effectief lid was.

Dit zorgt ervoor dat uw verklaringen met betrekking tot de aanleiding van uw asielrelaas, namelijk dat uw vader werd gedood omdat hij ONLF-aanhanger was en dat u vervolgens door dat lidmaatschap van uw vader zelf vervolgd werd, enkel berusten op naakte beweringen die alle fundament missen.

De aanleiding van uw vermeende problemen wordt nog verder in vraag gesteld door vage verklaringen over het lidmaatschap van uw oom, I.A.A.Y., bij het ONLF. U weet zelf niets over hem, zijn activiteiten en u hebt hem zelfs nooit ontmoet (CGVS, p.13). Wanneer wordt doorgevraagd naar zijn beweegredenen om te strijden te trekken tegen de overheid en zich bij het ONLF aan te sluiten, geeft u enkel een algemeen beeld van onderdrukking door de Ethiopische overheid, waardoor mensen zich beginnen te verzetten. Wanneer er gevraagd wat de concrete aanleiding was, verklaart u dat het niet over individuele doelen gaat, maar dat het een heel leger is dat zich voor vrijheid inzet (CGVS, p.13). U geeft wel een beeld van de algemene situatie in de Ogadenregio, maar u kan die situatie op geen enkele manier concreet aan uw familie verbinden. U kan met andere woorden het activisme voor het ONLF bij uw familie niet concreet verklaren, behalve door de algemene situatie te vermelden. Dit maakt dat ook over het lidmaatschap van uw oom bij het ONLF uw verklaringen bestaan uit boude stellingen die u niet kan funderen of hard maken met logische argumenten.

Ook uw verklaringen over de vermeende problemen die uw vader ondervond zijn incoherent, vaag en ongefundeerd. Niet alleen legt u incoherente verklaringen af over zijn al-dan-niet lidmaatschap van het ONLF, zoals hierboven geargumenteerde, u kan daarnaast geen enkele concrete aanleiding geven waarom uw vader precies op dat moment gevangen werd genomen en gedood werd door de Ethiopische autoriteiten. Zoals hierboven vastgesteld, verklaart u eerst dat uw vader lid was van het ONLF, het ONLF steunde, en daarom werd opgepakt door de autoriteiten (CGVS, p.8). Nadat daar op wordt doorgevraagd verklaart u dat u zelf geen enkele aanwijzing had om te zeggen dat hij lid was van het ONLF, maar dat hij wel om die reden opgepakt en vermoord is (CGVS, p.12). U verklaart dat de overheid al jaren wist dat uw oom bij het ONLF zat, en dat uw vader daar regelmatig op werd aangesproken, maar u kan totaal niet verklaren om welke reden uw vader precies op dat moment in 2015 zelf het doelwit wordt en gedood wordt (CGVS, p.14). U verklaart enkel dat hij is opgepakt als lid van het ONLF, en dat de autoriteiten beweerden dat ze daar bewijzen voor hadden. Wanneer verder doorgevraagd wordt naar de aanleiding van de arrestatie, verklaart u dat de autoriteiten jullie gewoon meldden dat hij opgepakt was omdat hij voor het ONLF werkte, en dat ze daar geen enkele concreet bewijs voor voorlegden (CGVS, p.14). U hebt zelf geen enkel idee wat dan wel de concrete aanleiding zou kunnen zijn van de arrestatie en de moord op uw vader. Ook hierbij is het problematisch dat u uw relaas slechts baseert op louter veronderstellingen en ongefundeerde beweringen.

De verklaringen over de aanleiding van uw eigen problemen kunnen evenmin worden aangenomen. U kan op geen enkele manier een reden aandragen die de Ethiopische autoriteiten zouden hebben om u valselijk te beschuldigen van collaboratie met het ONLF. Zeker gezien het feit dat er voor de arrestatie van uw vader geen concrete aanleiding was, is het niet logisch dat u eveneens zou worden opgepakt omwille van zijn vermeende lidmaatschap bij het ONLF. Als uw vader gearresteerd is omwille van een valse beschuldiging, gaat uw redenering dat u werd opgepakt omdat u als zijn dochter ook werd gezien als ONLF-lid immers niet meer op (CGVS, p.9). Wanneer u nadrukkelijk wordt gevraagd naar de aanleiding van uw eigen arrestatie, verklaart u: 'het is alleen maar een valse beschuldiging en klaar' (CGVS, p.14). Er werd u door de overheden ook niks concreet verweten: 'Ik zweer het, ze hebben me verder geen uitleg gegeven, ze zeiden alleen dat ze zeker wisten dat ik zoals mijn vader dat ook deed, ONLF steunen' (CGVS, p.15). Wanneer u wordt gevraagd wat de autoriteiten er bij te winnen hebben om u, een jong meisje, onder valse voorwendselen op te sluiten kan u daar geen enkele verklaring voor geven. U verklaart dat het gewoon een feit is (CGVS, p. 15). Dit zijn opnieuw loze beweringen die elke basis missen. De loutere veronderstelling dat de autoriteiten u zonder enige beweegredenen, motivatie of aanleiding vals beschuldigen bovenop de valse beschuldiging ten opzichte van uw vader mist elke logica. U kan op geen enkele manier verklaren waarom u persoonlijk door de autoriteiten wordt geviséerd.

Door het feit dat uw relaas slechts berust op ongefundeerde beweringen, vage verklaringen en boude veronderstellingen, kan het Commissariaat-generaal uw uitleg niet voor waar aannemen. Uw verklaringen over het lidmaatschap van uw vader bij het ONLF zijn vaag en inconsistent, wat de geloofwaardigheid van de beweerde problemen die hij ondervond fundamenteel ondermijnt. Gezien uw eigen relaas volledig gebaseerd is op het vermeende lidmaatschap van uw vader bij ONLF, brengt dit ook de geloofwaardigheid van uw eigen beweerde problemen ernstig in het gedrang. Uw verklaringen over de problemen die u zelf hebt ondervonden zijn daar bovenop eveneens vaag en inconsistent. Zo kan u op geen enkele manier duidelijkheid scheppen over de reden waarom u persoonlijk geviséerd zou worden door de Ethiopische autoriteiten. Doordat uw relaas enkel op beweringen gebaseerd is waarvoor u nog niet een begin van bewijs kan aanbrengen, kan het Commissariaat-generaal er geen geloof aan hechten, noch aan de beweerde vervolging die daar rechtstreeks uit voortvloeit.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen kan ter zake ten aanzien van u geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet weerhouden worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster *"Bewijs herkomst verzoekende partij"*.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 15 februari 2017 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster stelt dat zij en haar familie als sympathisanten van het ONLF gezien werden, *"omdat zij van Somalische etnie zijn en omdat de oom van verzoekende partij aan het vechten was voor het ONLF"*. Zij geeft aan dat *"ook haar vader was lid van het ONLF, maar hij vocht niet mee"* en dat *"alleen al sympathieën hebben voor deze groepering was voldoende om vervolgd te worden door de Ethiopische autoriteiten"*. Zij meent dat zij niet op de hoogte was van de concrete politieke activiteiten van haar vader en zijn betrokkenheid bij ONLF *"omdat zij als jonge vrouw hier niet bij betrokken werd"* en *"omdat haar vader hier niet mee te koop liep omwille van het gevaar voor zijn leven"*, maar dat *"voor de buitenwereld werd de vader van verzoekende partij beschouwd als ONLF lid, ongeacht zijn rol en/of betrokkenheid bij deze organisatie"*.

Zij legt uit dat zij ook niet op de hoogte is *"wat haar oom exact doet binnen het ONLF, juist omdat zij hem nooit zag!"*.

Verzoekster voert aan dat er geen concrete aanleiding was waarom haar vader in 2015 opgepakt en vermoord werd door de Ethiopische autoriteiten: *"Zoals verzoekende partij heeft aangegeven, wisten de autoriteiten dat de oom van verzoekende partij bij het ONLF zat en dat hij actief meevocht binnen deze organisatie. Ook haar vader werd ervan beschuldigd het ONLF te steunen en hij werd meermaals aangesproken om zich hiervan te distantiëren en zijn broer tot rede te brengen, opdat hij zijn werkzaamheden binnen het ONLF zou opgeven. De autoriteiten hadden geen enkel concreet bewijs nodig om verzoekende partij en haar vader te veroordelen/ te vermoorden."*

Zij herhaalt *"dat zij dagenlang gefolterd werd om te verklaren dat zij actief was binnen het ONLF en op basis van deze verklaringen veroordeeld werd tot 15 jaar gevangenschap"*, dat de regering corrupt is en dus geen harde bewijzen nodig heeft dat iemand lid is van het ONLF om hen effectief te vervolgen. Verzoekster stelt dat *"volgens de Ethiopische autoriteiten waren er voldoende aanwijzingen dat de vader van verzoekende partij weldegelijk lid was van het ONLF: zij van Somalische etnie, haar broer vocht actief mee binnen het ONLF en hij had zich meermaals verzet tegen de Ethiopische onderdrukking."*

Verzoekster klaagt aan dat de commissaris-generaal zich focust *"op pietluttigheden en futiliteiten en het volledig relaas en profiel van verzoekende partij uit het oog (verliest)"*.

Zij voert een schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Ethiopië uit vrees voor (verdere) problemen met de overheid. De Raad hecht echter geen geloof aan het asielrelaas van verzoekster.

2.4. Zo kan verzoekster geenszins aannemelijk maken waarom de Ethiopische autoriteiten haar vader dermate zouden geïnteresseerd hebben dat ze hem arresteerden, opsloten en vermoordden. Verzoekster gaf immers zelf tijdens haar gehoor aan *"Mijn vader was iemand die intellectueel probeerde hen te steunen. (...) Mijn vader verbleef gewoon thuis. Hij ging nooit met hen mee naar de strijd."* (gehoor, p. 12). Op de Dienst vreemdelingenzaken verklaarde zij nog dat haar vader lid was van het ONLF (vragenlijst DVZ, vraag 3.5), maar op het Commissariaat-generaal gaf zij meermaals aan eigenlijk niet te weten wat zijn activiteiten voor het ONLF waren, noch of hij effectief lid was (gehoor, p. 12). Zij stelde dienaangaande: *"Ik heb zelf nooit bewijs gezien dat hij een lid was van ONLF. Maar de reden dat hij opgepakt was, en vermoord is, is omdat hij beschuldigd is voor ONLF te werken."* (gehoor, p. 12). Verzoekster verklaarde dat haar vader reeds jarenlang gevraagd werd om haar oom weg te halen bij het ONLF, maar zij kon niet uitleggen waarom haar vader in 2015 plots ervan beschuldigd werd zelf lid te zijn van het ONLF en voor hen te werken (gehoor, p. 14). De blote bewering in het verzoekschrift dat *"voor de buitenwereld werd de vader van verzoekende partij beschouwd als ONLF lid, ongeacht zijn rol en/of betrokkenheid bij deze organisatie"* strookt overigens niet met haar verklaringen tijdens haar gehoor dat *"Ik heb mijn vader nooit aan't werk gezien. Deze mannen gingen heel geheimzinnig te werk. (...) De mensen vertrouwden elkaar niet. Hij was heel voorzichtig, en ik heb zelf nooit gezien wat de activiteiten van mijn vader waren."* (gehoor, p. 12). Verder laat verzoekster hoe dan ook na aan te geven waarom de Ethiopische autoriteiten in 2015 alsnog zouden overgaan tot arrestatie en moord, terwijl haar vader volgens haar verklaringen "altijd" al tegen de overheid was (*"Ik heb altijd gemerkt dat mijn vader tegen de Ethiopische bezetting was. hij heeft altijd tegen ons gezegd: 'jullie moeten nooit buigen voor deze autoriteit, ze willen de Somaliërs in ons gebied overheersen.' Hij heeft altijd gezegd dat we ons zoveel mogelijk moesten verzetten. Dus hij was een tegenstander van Ethiopië. (...) Ik heb altijd geweten dat mijn vader tegen de overheid is."*; gehoor, p. 12, 14) en tot dan enkel werd aangesproken over de betrokkenheid van verzoeksters oom bij het ONLF (gehoor, p. 14).

2.5. Gezien geen geloof wordt gehecht aan de problemen van verzoeksters vader, is verzoeksters eigen arrestatie, die hier volgens haar een gevolg van was, evenmin aannemelijk. De Ethiopische autoriteiten kon slechts, met de Belgische asielinstanties waarnemen dat verzoekster geen besef heeft van de politiek van haar land, noch kan uit verzoekster verklaringen enige levensstijl blijken die enigszins de belangstelling van de Ethiopische autoriteiten zou kunnen hebben opwekken.

Voorts en niet in het minst, is het geenszins logisch dat verzoekster tijdens haar vasthouding gevraagd werd namen te geven van alle mensen waar zij en haar vader mee hadden samengewerkt (*"Bij aankomst in de gevangenis zeiden ze tegen mij: 'we zullen je niks aandoen, maar we willen wel dat je ons alles vertelt. Alle namen geven van de mensen waarmee je samen hebt gewerkt. De mensen waarmee jouw vader samenwerkte.' (...). Er zaten daar nog tien meisjes vast, ongeveer, ze hebben tegen mij gezegd: 'zie je die meisjes daar, ze krijgen geen eten, en ze worden 24 uur op 24 mishandeld. De enige manier om niet hetzelfde mee te maken is als je je collega's verraadt'."*; gehoor, p. 9), indien het werkelijk een valse beschuldiging betrof - zoals zij beweert - en de autoriteiten dus wisten dat verzoekster geen werkelijke banden had met het ONFL, temeer in het geval *"zij als jonge vrouw niet betrokken werd"* bij de politiek, zoals het verzoekschrift aanvoert. De loutere stelling dat de regering corrupt is en dus geen harde bewijzen nodig heeft dat iemand lid is van het ONLF om hen effectief te vervolgen is een ongestaafde bewering, die geen afbreuk doet aan de vaststelling dat een dergelijk doortastend optreden van de Ethiopisch autoriteiten weinig logisch is als er geen concrete aanleiding noch bewijs was dat verzoekster (en haar vader) actief waren voor het ONFL.

2.6. Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij zich beperkt tot ongefundeerde, vage verzinsels die zij geenszins *in concreto* aannemelijk kan maken. Het komt nochtans in de eerste plaats aan verzoekster toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van haar leefwereld en voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken, wat zij heeft nagelaten.

2.7. Het bij het verzoekschrift neergelegde *"Bewijs herkomst verzoekende partij"* betreft haar herkomst en doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangaande de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. De neergelegde kleurenfotokopie is overigens slechts foto van een kaart, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat dit door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen is (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X).

2.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.9. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.10. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.11. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.12. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoon.

2.13. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juni tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK